

Bilag 1.

Finansministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål.

I. Vedr. forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat. (Ændring af beskætningsprocenter m. v.)

Spørgsmål 1:

Udvalget anmoder om materiale, der belyser udviklingen i den direkte personbeskatning, siden satsen for den særlige indkomstskat blev fastsat til 30 pct.

Svar:

Den nuværende særlige indkomstskat på 30 pct. uden skattefradrag blev indført ved lov nr. 148 af 28. maj 1958 om særlig indkomstskat m. v. og anvendtes som hovedregel på fortjenester, der erhvervedes den 1. april 1958 eller senere. Det vil derfor være naturligt at benytte indkomstbeskatningen for skatteåret 1959-60 som udgangspunkt for en belysning af udviklingen i den personlige indkomstskat. Dengang var indkomstskattens satser forholdsvis høje, fordi betalte personlige skatter blev fratrukket ved indkomstopgørelsen. Hvis man skal sammenligne de da gældende skattesatser med de skattesatser, der gælder for indkomståret 1971, må de gamle skattesatser omregnes under hensyn til, at skattefradraget i mellemtiden er afskaffet.

I vedføjede oversigt er den marginale indkomstskat for skatteåret 1959-60 anført for de forskellige indkomstrin. De anførte procenter for det første år viser den samlede skat, der beregnes af indkomsten efter skattefradrag. Disse procenter omfatter statsindkomstskat, folkepensionsbidrag og anslået gennemsnitlig kommuneskat samt kirkelige afgifter. Der er regnet med, at beskætningsprocenten for kommuneskat og kirkelige afgifter tilsammen er 14,3, og at der benyttes personfradrag på 3.000 kr. De anførte marginalskatteprocenter gælder for familieforsørgere, der ikke har ret til børnefradrag, hustrufradrag og merindtægtsfradrag.

De tilsvarende procenter „i det lange løb“ angiver marginalskatteprocenter, hvori virkningerne af skattefradraget er indregnet. De kaldes også ligevægtsmarginalskatteprocenter og er beregnet under forudsætning af, at både indkomster og udskrivningsregler har været konstante i en årrække, således at pålignet skat og skattefradrag er kommet „i ligevægt“. Når disse procenter benyttes, skal skatten beregnes af indkomsten før skattefradrag.

Oversigtens indkomstrin angiver den skattepligtige indkomst med og uden skattefradrag. Også her er skattefradraget beregnet under forudsætning af, at pålignet skat og skattefradrag er i ligevægt.

Endelig viser oversigten en række marginalskatteprocenter for indkomståret 1971. De er beregnet for ægtepar med dobbelt personfradrag og uden hustrufradrag. Der er regnet med en gennemsnitlig udskrivningsprocent for kommuneskat og kirkelige afgifter på 18,9 og med kommunalt personfradrag på 5.100 kr.

En direkte sammenligning mellem marginalprocenterne i 1971 og marginalprocenterne i det lange løb for skatteåret 1959-60 foretaget på de enkelte indkomstrin giver ikke noget tilfredsstillende billede af, hvorledes indkomstbeskatningen har udviklet sig fra 1958 til 1971.

Der må først og fremmest tages hensyn til, at der fra 1958 til 1971 er sket en betydelig indkomststigning. Ser man bort fra den udvidelse i antallet af skatteydere, der fandt sted ved overgangen til kildeskat, kan indkomstudviklingen belyses ved, at den gennemsnitlige indkomst før skattefradrag er steget fra ca. 10.000 kr. i 1958 til ca. 35.000 kr. i 1971 eller med ca. 250 pct. Herefter må 1959-60-marginalskatteprocenterne på et givet indkomstrin (indkomst før skattefradrag) altså sammenlignes med 1971-marginalskatteprocenten på et indkomstrin, der er ca. $3\frac{1}{2}$ gang så høj.